

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/63/2015
Identifikačné číslo spisu:	8713010582
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8713010582.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného F.Q. pre účastníctvo na zločine falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 270 ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 22. októbra 2015 v Bratislave dovolanie obvineného F.Q. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Miloša Kaščáka proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. januára 2015, sp. zn. 2 To 38/2014, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F.Q. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad rozsudkom zo 7. apríla 2014, sp. zn. 5 T 161/2013, uznal obvineného F.Q. za vinného z prečinu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1 Tr. zák., z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a z účastníctva na zločine falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 270 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Za to ho odsúdil podľa § 270 ods. 2 s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2, 38 ods. 2, ods. 7, 37 písm. h/, m/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad z 15. októbra 2013, sp. zn. 4 T 110/2010, ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Poprad z 3. novembra 2008, sp. zn. 5 T 99/2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 22. januára 2015, sp. zn. 2 To 38/2014, na podklade odvolania okresného prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo

výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného F.Q. podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 38 ods. 7, 41 ods. 2 Tr. zák. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Nakoniec podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného F.Q. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený F.Q. prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Miloša Kaščáka dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, keďže krajský súd na podklade odvolania prokurátora si osvojil nesprávny právny názor a uložil mu namiesto súhrnného úhrnný trest odňatia slobody.

K dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Poprad, ktorá navrhla dovolanie obvineného F.Q. odmietnuť ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným F.Q. prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Poprad, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

Obvinený v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Obvinený primárne namietal nesprávne vyhodnotenie dôkazov, nevyrovnanie sa s jeho argumentáciou a odmietnutie rekonštrukcie.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

Pokiaľ ide o námietku obvineného ohľadom neuloženia súhrnného trestu vo vzťahu ku konaniu na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 4 T 110/2010 a 5 T 99/2008, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje nasledovné:

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa za iný trestný čin sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok o inom trestnom čine toho istého páchateľa bez ohľadu na to, či tento rozsudok bol prípadne v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní zrušený, pokiaľ aj po tomto opravnom konaní vec skončila právoplatným odsúdením páchateľa za uvedený trestný čin.

Uloženie súhrnného trestu prichádza do úvahy len v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchateľ za časť trestnej činnosti odsúdený, ak je možné k takémuto odsúdeniu prihladať.

Viac trestných činov je v súbehu len vtedy, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci neprávoplatný) rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz za nejaký trestný čin toho istého páchateľa. O súbeh v uvedenom zmysle nepôjde, pokiaľ bol ďalší trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu). V tomto prípade je potrebné uložiť za trestný čin spáchaný po vyhlásení prvého odsudzujúceho rozsudku (doručení trestného rozkazu) samostatný trest.

V danom prípade spáchanie všetkých trestných činov uvedených v napadnutom rozsudku predchádzalo rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4 T 110/2010 z 15. októbra 2013, avšak predmetné trestné činy neboli spáchané pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5 T 99/2008, z 3. novembra 2008, ktorý rozsudok bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4 T 110/2010. Teda trestná činnosť obvineného F.Q., z ktorej spáchania bol prvostupňovým súdom odsúdený v predmetnom trestnom konaní, nepredstavuje viacčinný súbeh trestných činov vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 5 T 99/2008, ale ide o recidívu. A keďže výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5 T 99/2008, bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4 T 110/2010, uloženie súhrnného trestu by pripadalo do úvahy iba v prípade, keby predmetné trestné činy boli spáchané ešte pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5 T 99/2008.

Správne preto postupoval Krajský súd v Prešove, keď obvinenému F.Q. uložil úhrnný trest ako trest samostatný, keďže v jeho prípade išlo o recidívu.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie sú dané, preto dovolanie obvineného F.Q. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.